

Tiesos Draugas Ekstra Nr. 119

LEBBS naujienos

2020 m. spalio

**„Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai;
jūs pažinsite tiesą ir tiesa padarys jus laisvus.“ Jn 8,31-32**

Tiesos Draugas Ekstra yra Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos leidinys, platinamas elektroniniu paštu, skirtas apžvelgti mūsų bendrijos įvykius, naujienas, spausdinti aktualius straipsnius bei esė.

Šiame numeryje:

Henriko Žukausko palinkėjimas skaitytojams

Interviu su past. Vladimiru Sereda

Ką rašė „Tiesos draugas“ prieš 89 metus

Savo maldose prisiminkime...

Aukos Libano baptistų mokyklai

EBF maldos kalendorius

*****

"Paulius, Silvanas ir Timotiejus tesalonikiečių bendrijai Dieve Tėve ir Viešpatyje Jėzuje Kristuje. Malonė jums ir ramybė! Mes visuomet dėkojame Dievui už jus visus, prisimindami jus savo maldose, nuolat minėdami mūsų Dievo ir Tėvo akivaizdoje jūsų tikėjimo darbus, meilės pastangas bei vilties ištvėrimumą dėl mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus. Mes žinome, Dievo numylėtieji, apie jūsų išrinkimą, nes mūsų Evangelija neatėjo pas jus vien tik žodžiais, bet su jėga ir Šventąja Dvasia, ir su tvirtu įsitikinimu. Juk žinote, kaip pas jus elgėmės jūsų pačių labui. Todėl jūs ne tik pasidarėte mūsų ir Viešpaties sekėjai, priėmę žodį didžiame suspaudime su Šventosios Dvasios džiaugsmu, bet ir tapote pavyzdžiu visiems Makedonijos bei Achajos tikintiesiems" (1 Tesalonikiečiams 1:1-7).

Mieli broliai ir seserys,

Skaitant Bibliją, ypač apaštalų laiškus, mane visada stebina žodis "mes". Pirmiausia, kai tą žodį apaštalai rašo bažnyčioms, vėliau, kai rašo jį bažnyčių vardu. Tai ryšys, kurį jie palaiko ir išgyvena, kurį turi tarpusavyje ir su Jėzumi Kristumi. Vis klausiu savęs, kiek tas ryšys tvirtas, kokį vaidmenį jis vaidina kasdienybėje? Ar jie iš tiesų tai sako nuoširdžiai, ar tai atspindi jų realybę? Taip pat mane stebina tai, kad kai skaitome "mes", dažnai įtraukiame ar norime įtraukti į jį ir save. Mus skiria toks didelis atstumas, bet mums tai netrukdo. Ir vėl klausiu, kiek tikras šis ryšys, kokį vaidmenį vaidina ir kiek svorio jis turi mūsų kasdienybėje, mūsų miestuose ir mūsų krašte. Nors galime susisiekti greičiau, nei apaštalų laikais, mūsų "mes" dažnai neskamba taip tvirtai kaip jų. Dabartiniame etape mums bus dar sunkiau susitikti, taip pat ką nors planuoti. Tačiau, kaip rodo apaštalų laikų pavyzdys, tai neturėtų būti kliūtis mūsų tarpusavio ryšiams, artėjimui prie Viešpaties ir vienas kito. Turbūt didelė šio "mes" paslaptis yra

tai, kad jis kyla iš Šventosios Dvasios ir yra Jėzuje Kristuje. Šis laikas gali būti ištyrimo laikas ir laikas grįžti prie mūsų tikėjimo pamato – trivienio bendrystės Dievo. Pamatę, kad tai yra mūsų bendrystės pamatas, turėsime daugiau ramybės pažiūrėti į užklupusius sunkumus, daugiau meilės ištiesti vieni kitiems ranką, ir drąsos būti liudytojais pasaulyje, kuriame yra tiek priešiško ir baimės.

Viešpaties veidas tenušviečia Jus, Dievo namiškiai,

Henrikas Žukauskas,
LEBBS pirmininkas

„Negalime bėgti nuo Dievo, nes Jis turi mūsų gyvenimui ypatingą planą“: Interviu su pastoriumi Vladimiru Sereda

Kaip Jūs prisistatytumėte tiems, kas Jūsų nepažįsta?

Mano vardas Vladimiras. Dievas mums su žmona Nadija padovanojo 7 vaikus ir 13 anūkų. Šiais metais sukako 40 metų nuo to laiko, kai Dievas pašaukė mus tarnauti Lietuvoje. Šiuo metu aš, kaip pastorius, tarnauju Kaune, Žemųjų Šančių evangelikų baptistų bažnyčioje. Mano gyvenimo šūkis yra visų pirma ieškoti Dievo Karalystės ir ištikimai vykdyti Jo valią.

Koks buvo Jūsų kelias pas Dievą?

II Pasaulinio karo metais Sovietų Sąjungoje daugybė žmonių iš Ukrainos ir kitų respublikų buvo ištremti į Sibirą už tai, kad jų šeimos arba jų giminaičiai turėjo turto, mylėjo savo Tėvynę arba dėl religinių įsitikinimų. Mano tėvai taipogi buvo priversti palikti Tėvynę, todėl aš gimiau tremtyje Rusijoje (Udmurtijoje).

Pirmą kartą aš susimąščiau apie gyvenimą ir mirtį, kada man buvo vos septyneri. Mama gavo telegramą iš Ukrainos, kad mirė jos mama, mano močiutė, ir ji

tvarkydamosi namuose visą dieną verkė. Kaip šiandien pamenu, ką tada jaučiau ir kaip maščiau: „Mirė mano močiutė, mirs mano mama ir pagaliau ateis laikas ir man...“ Bet ten, giliai viduje, išgirdau tylų balsą: „Ne! Tu nemirsi, gyvenimas tęsis toliau...“ Būdamas tokio jauno amžiaus aš nieko nesupratau ir negalėjau to paaiškinti. Tačiau vėliau, skaitydamas Šventąjį Raštą, aš supratau, kad Jėzaus Kristaus mirtis ir prisikėlimas buvo būtinas, neišvengiamas įvykis ir atsakymas į man iškilusį amžinybės klausimą.

Gyvendamas Rusijoje ir būdamas tuometinės ideologijos įtakoje, buvau tvirtai įsitikinęs, kad Dievo nėra. 1968 metais mes su tėvais grįžome į Ukrainą. Mokykloje patekau į klasę, kurioje buvo keturi vaikai iš krikščionių baptistų šeimų. Jie dažnai buvo užgauliojami dėl to, kad tikėjo Dievu, lankė bažnyčią, kad nenorėjo būti pionieriais bei nenešiojo kaip „Lenino anūkai“ raudonų kaklaraiščių. Kartais aš užtardavau juos prieš mokytojus, sakydamas, jog kiekvienas turi teisę tikėti Dievu ar ne.

Tuo metu mokykloje dažnai buvo skaitomos paskaitos apie tai, kad Dievo nėra. Būdamas netikinčiu, vieną dieną susimasčiau: „Aš netikiu, kad Dievas yra ir Jo neieškau, bet kažkodėl mane labai jau nori įtikinti Jo nebuvimu. Tai kova su vėju, nėra jokios logikos. O gal Jis iš tiesų yra ir jie tiesiog Jo bijo?..“ Tai buvo pirmosios sąmoningos mintys apie Dievą ir Jo prisilietimas prie mano širdies.

Jau vėliau, kaiėjau į 7 klasę, vienas baptistas, su kuriuo mes sėdėjome už vieno suolo, pasiūlė man paskaityti Naująjį Testamentą. Aš sutikau. Perskaitęs Testamentą, aš aiškiai suvokiau ir patikėjau, kad Dievas iš tiesų yra. Nors buvau auklėjamas gyventi pagal sąžinę ir stengiausi taip daryti, supratau, kad esu nusidėjėlis ir, kad nuodėmės veda į pražūtį, o todėl man yra reikalingas Gelbėtojas. Pradėjau lankyti bažnyčią ir jaunimo susirinkimus. Tačiau visą tą laiką mano viduje vyko kova. Mano norai skatino mane gyventi kaip daugelis mano draugų, ką aš iš dalies ir dariau, bet mano vidinis žmogus norėjo eiti su Dievu.

Kova mano gyvenime tęsėsi. Kiekvieną vakarą aš atgailaudavau už savo nuodėmes prieš Dievą. Tuo metu aš kalbėjau Dievui: „Aš eisiu į pamaldas, skaitysiu Bibliją, melsiuos, bet leisk man pagyventi taip kaip mano draugai, nes esu jaunas ir noriu laisvės.“ Ir Dievas man atsakė žodžiais iš Evangelijos pagal Matą 7,13-14: „Žiūrėk, pasaulyje yra tik du keliai. Jei eisi siauru keliu tai eisi su manimi, nes šis kelias veda į amžinąjį gyvenimą, o jei eisi su savo draugais plačiu keliu, tai jis nuves tave į pragarą ir Manęs ten nerasi. Negali viena koja eiti vienu keliu, o kita - kitu. Pasirink!“.

Dveji metai kovos ir pasirinkimo labai mane išvargino. Aš žinojau, kad kelias su Dievu veda į palaimintą gyvenimą, todėl liko apsispręsti ir pasirinkti Dievą ir jo kelią. Vieną vakarą gulėjau lovoje ir mąščiau apie savo gyvenimą ir ateitį. Tada pradėjau sakyti Dievui: „Dieve! Taip gyventi toliau nebegaliu, aš labai pavargau, padėk man!“ Ir Dievas leido matyti regėjimą. Mačiau dangų, kuriame buvo užrašyti žodžiai: „Kada tu priimsi Jėzų Kristų apreikštą Naujajame Testamente?“ Šis patyrimas, neapsakomas dangaus grožis ir užduotas klausimas paskatino mane neatidėliotinam apsisprendimui. Ten pat, šalia savo lovos, aš kritau ant kelių ir meldžiausi: „Viešpatie, atleisk mano nuodėmes, nuplauk savo krauju, ateik į mano gyvenimą, aš eisiu paskui Tave kiek man tai bekainuotų, padėk man. AMEN.“ Našta, kaip sunkus akmuo, nukrito nuo mano širdies, ją užpildė ramybė ir džiaugsmas, pasikeitė gyvenimo vertybės ir

prioritetai. Taip 1976 metais, aš pradėjau savo kelią su Dievu.

Papasakokite truputį, kaip atsidūrėte savo dabartinėje bendruomenėje - Kauno evangelikų krikščionių baptistų bažnyčioje.

Po vestuvių su žmona atvykome į Kauną, nes čia mano žmonos dėdė, kuris dirbo gydytoju Latvijoje, turėjo butą. Jis ir pakvietė mus pagyventi Kaune. Pradžioje gyvenimas Lietuvoje mums visiškai nepatiko, nes neradome tikinčiųjų, nemokėjome lietuvių kalbos, tad apie nieką per daug nemąstydami greitai iš čia išvažiavome. Bet žmonos dėdė neatlyžo – vis kvietė atvažiuoti ir bent pusę metų pagyventi Kaune. Tuomet su žmona pradėjome mąstyti, kodėl gi taip vyksta, bet tuo metu dar nelabai supratome priežasties. Sovietų laikais tokios sąvokos kaip „misionieriška tarnystė“ tiesiog nebuvo.

Kai kitą kartą atvykome į Lietuvą, sužinojome, kad tikinčiųjų yra Vilniuje, tad sekmadieniais važinėdavome ten į pamaldas. Kiek vėliau išgirdome, kad Kaune renkasi kelios senutės. Kai, sužinoję, kur jos renkasi, ten nuėjome, jos nepaprastai nudžiugo: „O, broliis atėjo! Tai Dievas tave čia atsiuntė, – sakė jos. – Mes jau 10 metų meldžiamės, kad Dievas atsiųstų tarnautoją.“ Aš žinoma, kiek sutrikau... Pasakiau, kad aš nepamokslauju, tik neseniai įtikėjau ir pasikrikštijau, o kai dėl dvasinių dalykų, tai dar mažai ką apie juos suprantu. Bet jau kitą sekmadienį man teko pasidalinti Dievo Žodžiu.

Mums su žmona buvo tik po 20 metų, o kaip bebūtų gaila, jokio jaunimo bendruomenėje nebuvo, tik senutės. Tuo tarpu mums, kaip jauniems žmonėms, norėjosi bendravimo su jaunimu. Tad maždaug po dvejų metų nusprendėme grįžti į Ukrainą. Kai pradėjome daugiau apie tai mąstyti, staiga supratome, kad mes jau esame tarnystėje – Dievas mus čia atvedė ir mes jau darbuojamės Jo Vynuogyne. Tuo metu aš jau buvau išrinktas grupės vadovu, o į šią tarnystę 1982 metais mane palaiminimo malda patvirtino tuometinis Sąjungos pirmininkas Jonas Inkenas. Supratome, kad negalime bėgti nuo Dievo, nes Jis turi mūsų gyvenimui ypatingą planą. Kitaip gali nutikti taip, kaip pranašui Jonai. 1989 metais buvau ordinuotas į pastoriaus tarnystę. Taip ir iki šiol tęsiasi mūsų tarnystė dabartinėje bendruomenėje.

Kas Jus ypač džiugina šiuometiniame Jūsų gyvenimo periode?

Žiūrint, ką turite omenyje? Jei kalbėti apie šiuos laikus, tikinčiųjų gyvenimą ir jų galimybes, tai džiugina, kad kiekvienas gali turėti savo asmeninę Bibliją, galimybę mokytis Biblijos mokyklose, laisvai išpažinti savo tikėjimą, galimybę skelbti Evangeliją, tarnauti Viešpačiui ir dvasiškai augti.

O jei kalbėti apie asmeninį gyvenimą, tai džiugina, kad Dievo malonės dėka kažkada mūsų vaikų širdyse pasėjome Dievo Žodžio sėklą, kuri užaugo ir duoda vaisių - visi mūsų vaikai eina su Dievu ir stengiasi pagal sugebėjimą Jam tarnauti.

Į mūsų Sąjungos gyvenimą buvote įsitraukęs jau anksčiau. Kas Jums atrodo ypač svarbu dabartinėje mūsų Sąjungos situacijoje, kas neramina, kas kelia džiaugsmą, ir dėl ko prašytumėte ypač melstis?

Jau 40 metų mūsų bendruomenė yra viena iš Sąjungos narių. Visą tą laiką stengėmės kartu su broliais palaikyti draugystę, vienybę bei dalintis Evangelijos žinia visoje Lietuvoje. Norėtusi, kad po mūsų, ateinančioms kartoms galėtume palikti tvirtus tikėjimo pamatus ir sveiką Biblijos mokymą.

Tai, kas įvyko Sąjungoje kelia nerimą, nes visa tai, kas buvo statoma daugelį metų, per paskutinį dešimtmetį buvo nuvertinta ir apleista. Nesusikalbėjimai, kompromisai su Tiesa, kai kurių iš mūsų abejingumas, kitų ambicingumas siekiant asmeninių tikslų privedė prie gilios bendravimo krizės. Dėl visų šių dalykų Sąjunga tapo neveiksni: buvo iššvaistytas brangus laikas ir prarasta daugybė galimybių kartu tarnauti Dievo šlovei.

Svarbu, kad realiai, objektyviai ir sąžiningai įvertintume Sąjungoje susidariusią situaciją ir užtikrintume, kad ji nepasikartotų. Be to, svarbu suvokti, kad dabar Sąjunga turėtų vienyti bažnyčias bendram tikslui, nes pati iš savęs ji nepajėgi kažką padaryti. Todėl tam, kad pajudėtume pirmyn, reikia naujų minčių ir naujų jėgų. Sąjungos atkūrimą turime pradėti kartu su kitomis baptistų bendruomenėmis, pasitelkdami jų pagalbą.

Džiugina tai, kad yra tų, kurie ieško Dievo valios ir Dievo akimis mato dvasinę bažnyčių padėtį bei išgyvena dėl dvasinės Lietuvos bažnyčių ateities.

O dėl to, už ką reikėtų melstis, tai norėčiau atsakyti žodžiais iš 2 Kronikų 7,14: *„Jei mano tauta, kuri vadinasi mano vardu, nusižemins, melsis, ieškos mano veido ir atsisakys savo blogų kelių, Aš išgirsiu danguje, atleisiu jos nuodėmes ir išgydysiu jų žemę.“*

Kalbino Dana Podriabinkina-Kalytienė

Ką rašė „Tiesos draugas“ prieš 89 metus

„Vilkai avies kailyje“

- Po tokia antrašte „Vienybė“ š.m. 11 nr. skundžiasi, kad Lietuvoje paskutiniu laiku pradėjo veikti įvairios protestantų sektos. Šiame straipsnyje baptistai lyginami su „biblistais ir kitais jiems panašiais“ ir vadinami „bedievystės pionieriais“. Kad jie tokie esą, tai „matyti iš to, kad Sovietų Rusijoje jie daug mažiau varžomi, negu katalikai, stačiatikiai, musulmonai“, - rašo „Vienybės“ bendradarbis p. Šaduikis.

Kas žino apie mūsų brolių kentėjimus Sovietų Rusijoje, tas pasijuoks iš tokių „Vienybės“ žinių. Tik viena galima šio straipsnio rašytojui pritarti, kad iš tikrųjų mūsų broliams Rusijoje „pavyksta pritraukti nemaža pravoslavų, katalikų“. Bet

ne vien tai, jiems pavyksta ir iš sužvėrėjusių bolševikų padaryti Kristaus mokinius todėl, kad jie stengiasi būti žemės druska.

Didžioji dalis „Vienybės“ skaitytojų mūsų laikraščelio neskaitys, todėl kad jiems uždrausta skaityti. Tie gi, kurie skaitys, manome, kad supras, kas teisybė, o kas melas.

T.G.

Sekmadienio šventimas

Didžiausioji dalis krikščionių švenčia pirmąją savaitės dieną – sekmadienį, prisimindami Kristaus prisikėlimą iš mirusiųjų. Jau apaštalų laikais tikintieji susirinkdavo tą dieną duonos laužti (Apd 20,7). Be to, turime rimtų istorijos įrodymų, kad pirmieji krikščionys šventė pirmąją savaitės dieną.

Yra klaidingas tvirtinimas, kad Konstantinas Didysis įvedė sekmadienio šventimą. Jis tikrai išleido įstatymą apie sekmadienio šventimą visoje savo valstybėje, todėl kad jau visi krikščionys jį šventė. Konstantinas sujungė Bažnyčią su valstybe, kas privedė prie Bažnyčios supasaulėjimo ir nupuolimo, bet tai visai kitas klausimas, apie kurį čia plačiau nekalbėsime. Tik norėjome apie tai priminti, todėl kad kelios krikščionių grupės mūsų laikais nori įrodyti, kad sekmadienio šventimas esąs nuodėmė, žvėries ženklo priėmimas ir t. t.

T.G.

„Tiesos draugas“ 1931 m. Nr. 4

Savo maldose prisiminkime tuos, kurie dėl savo tikėjimo yra persekiojami

Kinija. Pastorius Van Ji, „Sandoros Bažnyčios“ vadovas Čendu mieste, Sičiuanio provincijoje, buvo areštuotas 2018 m. Jis buvo kaltinamas agitacija ir veiksmis siekiant nuversti teisėtą valdžią. Užsitęsusi byla dar nepasiekė teismo, bet pastoriumi, teisės mokslų profesoriui, gresia 15 metų kalėjimo bausmė. Valdžios rūstybę jis užsitraukė, kai parašė ir išplatino „Krikščioniškojo tikėjimo deklaraciją“, kurioje reikalaujama nutraukti persekiojimus dėl krikščioniško tikėjimo. Deklaraciją pasirašė keli šimtai bažnyčių vadovų. Valdžios dėmesį galėjo patraukti ir „Sandoros Bažnyčios“ aktyvi veikla skelbiant tikėjimo tiesas interneto erdvėje, taip pat pradinės mokyklos vaikams ir Biblijos mokyklos, kurioje mokosi 100 studentų, įsteigimas.

Susirūpinimą kelia pastoriaus kalinimo sąlygos ir ribota informacija apie jį. Jo pasirinktam advokatui dalyvauti byloje neleidžiama, vietoj jo valdžia paskyrė kitą advokatą.

Indija. Šalyje daugiau negu 800 milijonų žmonių turi pragyventi už 180 dolerių metinių pajamų. Tačiau valdžia negaili skirti lėšų religinių mažumų persekiojimui. Tarp jų patenka krikščionys ir musulmonai. Anksčiau federalinė valdžia buvo tolerantiška religinėms mažumoms, bet pastaraisiais metais į valdžią

ateina vis daugiau *Indusų vienybės* judėjimo atstovų. Juos palaiko kai kurios politinės partijos. Septyniose valstijose veikia įstatymai, draudžiantys iš induizmo pereiti į kitą religiją. Tose teritorijose persekiojimai yra intensyvūs.

Induizmo radikalų veikla suaktyvėjo premjeru tapus Narendrai Modi, kuris ankstyvoje jaunystėje, kai radikaliojo induizmo veikla buvo uždrausta, slapta domėjosi induizmo atgimimo idėjomis.

Dabar vis dažniau pasitaiko atvejai, kai karingieji induistai, panaudodami prievartą, verčia krikščionis dalyvauti ceremonijose, kurių metu jie turi „atsiversti“ į induizmą. Kol kas jiems tai nelabai sekasi, todėl pasitelkiamos ir kitos priemonės: naudojant smurtą nutraukiamos krikščionių pamaldos, sudeginami bažnyčių pastatai. Grasinimais krikščionys išvaromi iš savo namų. Neretai aktyvesni ir vadovaujantys tikintieji nužudomi, bet nusikaltėliai dažniausiai nenustatomi arba nenubaudžiami. Daugelyje vietų tikintieji turi rinktis slaptai, nakties metu ir nedidelėmis grupelėmis.

Pagal žurnalo „Kankinių balsas“ (2020/2) medžiagą parengė A. L.

Aukos Libano baptistų mokyklai

Ko gero, visiems teko girdėti apie prieš kelis mėnesius Libaną ištikusią nelaimę: didžiulį sprogimą Beiruto uoste, sugriovusiame daugybę pastatų ir nunešusiame daugiau kaip du šimtus gyvybių. Kitame numeryje tikimės pasidalinti platesniu pasakojimu apie mūsų brolių ir seserų Libane tarnystę šiuo sudėtingu laikotarpiu, bet dabar norime pasidalinti žiniomis, kad tarp savo bendruomenių surinkome 2364,50 eurus kaip auką paremti Libano baptistų mokyklą. Surinkta auka buvo pervesta į Europos baptistų federacijos sąskaitą ir bus pristatyta galutiniam aukos gavėjui.

Telaimina prisidėjusius Dievas ir gausiai teatlygina už maldas, ir rūpestingą aukojimą.

Su pagarba,

Dana Podriabinkina-Kalytienė

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos vykdomoji sekretorė

Europos baptistų federacijos (EBF) [maldos kalendorius](#)

<http://www.ebf.org/failid/File/resources/prayer%20calendars/EBF%20Prayer%20Calendar%202020.pdf>

Spalio 12-18 meldėmės už:

Prancūzijos evangelikų baptistų bažnyčių federaciją

Bendruomenių skaičius: 115

Bendras narių skaičius: 6 385

Prezidentas: Thierry Auguste

Generalinis sekretorius: Joëlle Razanajohary

Spalio 19-25 meldžiamės už:

Baptistų bažnyčių Izraelyje asociaciją. . .

Bendruomenių skaičius: 19
Bendras narių skaičius: 800
Prezidentas: Monther Nauom
Generalinis sekretorius: Bader Mansour

...ir Evangelišku bažnyčių Šventojoje Žemėje (Palestinos teritorijose) tarybą

Bendruomenių skaičius: 11
Prezidentas: Munir Kakish
Generalinis sekretorius: Nihad Salman

Spalio 26– lapkričio 1meldžiamės už:

Vengrijos baptistų sąjungą ir Vengrijos baptistų humanitarinę organizaciją

Bendruomenių skaičius: 368
Bendras narių skaičius: 11 854
Prezidentas: János Papp
Generalinis sekretorius: Kornel Meszaros

Lapkričio 2-8 meldžiamės už:

Škotijos baptistų sąjungą

Bendruomenių skaičius: 168
Bendras narių skaičius: 11 200
Generalinis direktorius: Martin Hodson

Lapkričio 9-15 meldžiamės už:

Portugalijos baptistų konvenciją

Bendruomenių skaičius: 72
Bendras narių skaičius: 4 800
Prezidentas: Fernando Soares Loja

Lapkričio 16-22 meldžiamės už:

Olandijos baptistų bažnyčių sąjungą

Bendruomenių skaičius: 77
Bendras narių skaičius: 10 606
Prezidentas: Joeke van der Mei
Generalinis sekretorius: Albrecht Boerrigter

Lapkričio 23-29 meldžiamės už:

Lenkijos baptistų sąjungą

Bendruomenių skaičius: 86
Bendras narių skaičius: 5 000
Pirmininkas/Generalinis sekretorius: Mateusz Wichary

Lapkričio 30 – gruodžio 6 meldžiamės už:

Moldovos evangelikų krikščionių baptistų bažnyčių sąjungą

Bendruomenių skaičius:	482
Bendras narių skaičius:	19 578
Prezidentas:	Ion Miron
Generalinis sekretorius:	Nicolae Vozian

EBF maldos kalendorių bei išsamesnę informaciją apie maldos poreikius galite rasti Europos Baptistų Federacijos internetiniame puslapyje: <http://www.ebf.org>. ✓

*Straipsniai trumpinami ir redaguojami redakcijos nuožiūra. Redakcijos nuomonė ne visada sutampa su autorių nuomone.

*Jei norite atsisakyti naujienų, atsiųskite tuščią elektroninį laišką su žodeliu – NESIŪSTI.

© **Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga**

El.paštas: office@baptist.lt

Mūsų sąskaita:

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

Įmonės kodas: 192077697

AB SEB bankas, Banko kodas: 70440

Sąskaitos nr. LT79 7044 0600 0415 1925